R5232

Lessons Learned by Joseph's Brethren

யோசேப்பின் சகோதரர்கள் மூலம் கற்றுக்கொள்ளப்படுகிற பாடங்கள்

ஆதியாகமம் 44

''நீங்கள் சொஸ்தம் அடையும்படிக்கு, உங்கள் குற்றங்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிக்கையிட்டு, ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபம் பண்ணுங்கள்.'' – யாக்கோபு 5:16

யோசேப்பின் சகோதரர்கள் அவனை கொல்லுவதற்கு தீர்மானித்து, பிறகு அதைத் தொடர்ந்து தண்ணீரில்லாத குழியில் போட்டு, அதற்கு பிறகு அவனை அடிமையாக விற்றுப் போட்டார்கள். இந்த ஆரம்ப நிலையில் காணப்பட்டது போல அவர்கள் அவ்வளவு கடின மனதுடையவர்கள் அல்ல என்று இந்த பாடம் நமக்கு காண்பிக்கிறது. நம்மில் அநேகருக்கு நமது வாலிப பருவத்தில் போதிக்கப்பட்ட மொத்த துன்மார்க்கம் என்கிற போதனை பொய் என்று மறுபடியும் மறுபடியும் நிரூபிக்கப்படுகிறது; நம்முடைய சொந்த குணலட்சணங்களில் மாத்திரமல்ல; மற்றவர்களுடனான நமது அனுபவங்களிலும் நிரூபிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரையும் துன்மார்க்கனாக கருதுகிற ஒருவர் தனது நண்பர்களையும் இதே நோக்குநிலையிலேயே நெருங்குகிறார். துன்மார்க்கத்தை கவனித்து, கற்பனை செய்து வைத்திருக்கிறபடி அவர் பார்க்கிறார். ஆனால் நல்லது எதையும் பார்க்காமல், அங்கிருக்கிற நன்மையானவைகளை தவற விடுகிறார்.

வேத வாக்கியங்களின் கூற்றே சரியான ஒன்றாக இருக்கிறது. அதாவது எல்லா மனிதரும் துன்மார்க்கர்கள், யாரும் பூரணரில்லை. ஒருவரும் ஒருவராகிலும் இல்லை. எல்லாரும் பாவம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆரம்ப கால பாவத்தின் பலன்களில் எல்லாரும் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். இதன் பலனால் எல்லாரும் தகப்பன் ஆதாமின் பூரணத்தில் விளங்கிய தேவனுடைய மகிமையில் குறைவுபட்டிருக்கிறார்கள். பூரணம் உள்ளவர்களிடம் மட்டுமே தேவன் ஐக்கியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுவார் என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. தேவன் தமது பூரணத்திற்கு முழுவதுமாக இசைந்து வருகிறவர்களுக்குமட்டுமே தமது கிருபையையும் நித்திய ஜீவனையும் அளிப்பார். விழுந்து போனதினால் எல்லா மனுஷரும் பாவிகளானதினால் எல்லாருக்கும் ஒரு இரட்சிப்பு தேவைப்படுகிறது; எல்லாருக்கும் ஒரு ஒப்புரவாகுதல் தேவைப்படுகிறது.

இப்படிப்பட்ட ஒரு ஒப்புரவாகுதலுக்கான சந்தர்ப்பம் இந்த சுவிசேஷயுகத்தில் சிலருக்கு மட்டுமே வருகிறது, அதுவும் கூட சில கட்டுபாடுக்குக் கீழாக. அவர்கள் நோக்கத்தில், இருதயத்தில், சித்தத்தில் பூரணராகவும், விசுவாசத்தினால் அவர்களது சகல கறைகளையும் மூடும்படியாக கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்த நிலையில் அவர்களது எதேச்சையான மாம்சீக பலவீனத்தை புறக்கணித்து, தேவன் அவர்களை புது சிருஷ்டியாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். இப்படியாக கிறிஸ்து மூலமாக அர்ப்பணம் செய்த விசுவாசிகளாகிய சபை மட்டுமே தேவனுடைய பிள்ளைகளாக கருதப்பட்டு தொடர்பு கொள்ளப்படுகிறார்கள். தேவனுடைய குமாரர்கள் என்கிற சலுகையையும், ஜெபத்தில் பிதாவானவருடைய ஐக்கியத்தையும் அவர்களது ஆர்வங்களில் தெய்வீக மேற்பார்வையையும் பெறுகிறார்கள். இது சகலமும் அவர்களது உயர்ந்த பட்ச நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறது என்கிற உத்திரவாதம் அளிக்கிறது. இவர்களும் கூட முதலாம் உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையால் பூரணப்படுத்தப்பட வேண்டிய அவசியத்தில் இருப்பார்கள். தேவன் அவர்களுக்காக வைத்திருக்கிற மகிமையான சகல காரியங்களுக்குள்ளும் முழுமையாக அவர்களை எடுத்துச் செல்லும்.

உலகின் நீதிமானாக்கப்படுதல் முற்றிலும் வேறுபட்ட முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வேத வாக்கியங்களின்படி அதற்கான காலம், வருகின்ற யுகமாகும். அப்பொழுது மேசியாவின் ராஜ்யம் சாத்தானின் செல்வாக்கை கட்டி, சாபத்தை நீக்கி முழு மனுக்குலத்திற்கும் ஆசீர்வாதத்தை கொண்டு வரும். தேவன் தற்போது விசுவாசிகளுடன் கொண்டிருக்கிற தொடர்பை போல அப்பொழுது விருப்பமும், கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள மாட்டார். அதற்கு பதிலாக அவர்கள் அந்த ஆயிர வருட காலத்தில் மகா மத்தியஸ்தரின் கீழாக விடப்பட்டு நீதிமானாக்கப்படுவார்கள் அல்லது உண்மையிலேயே நல்லவர்களாக ஆக்கப்படுவார்கள். விருப்பமும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவர்கள் ஆதாமின் ஆதி பூரண நிலைமைக்கு திரும்ப கொண்டு வரப்பட்டு மாபெரும் போதகரால் போதிக்கப்பட்டு, ஆயிர வருட யுக முடிவில் பிதாவானவரிடத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்கும், குமாரர்களாக அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கும் தயாராக இருப்பார்கள். ஆனால் ஒப்புரவாகுதலுக்கு விருப்பமும் ஆர்வமும் இல்லாதவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள்.

நாம் இங்கே வலியுறுத்துவது என்னவென்றால், மனிதன் முற்றிலும் துன்மார்க்கன் என்று தேவன் எங்கேயும் அறிவிக்கவில்லை. ஆனால் கொஞ்ச அளவிலான அபூரணம் கூட அவரால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது என்று அறிவிக்கிறார். ஆகையால் மீட்பரும் சீரமைப்பாளருமான இயேசுவின் தெய்வீக ஏற்பாடு என்னவென்றால், நமது சகல குறைபாடுகளும் சகல குறைவுகளும் சிலவாக இருந்தாலும், பலவாக இருந்தாலும், அதிகமாக இருந்தாலும், குறைவாக இருந்தாலும், மாபெரும் இரட்சகரால் நம் ஒவ்வொவருக்கும் சரி பண்ணப்படும் என்பதாகும். அவரது பலியும் உதவியும் இல்லாமல், பூரணத்திற்கு மீள்வதும், பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதும் இயலாததாக இருக்கும்.

யோசேப்பின் சகோதரர்கள் இளகிய மனதுடையவர்கள்

யோசேப்பின் அனுபவங்கள் அவனது விசுவாசத்துடன் முழு இரக்கம், தேவனுக்கு முழு கீழ்ப்படிதல் அனைத்தும் கலந்து அவனில் மகா குணலட்சணத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதை இந்த பாடம் காண்பிக்கிறது. ஆனால் யோசேப்பின் பத்து சகோதரர்களும் வேறொரு முறைமையினால் மன உளைச்சல் மூலம் அப்பியாசப்படுத்தப்பட்டு அதிக தயவு உள்ளவர்களாகவும், அதிகமாக சகோதர அன்பு உடையவர்களாகவும் அவர்களது தந்தை யாக்கோபுக்கு மிகவும் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் ஆனார்கள். வாழ்க்கையின் சகல அனுபவங்களும் கசப்பானதாக அல்லது இனிப்பானதாக அல்லது நமது தவறான செய்கைகளாக அல்லது நன்மையான செய்கைகளாக இருந்தாலும், தேவனுடைய மேற்பார்வையின் கீழ், நம்மை சீர்திருத்துவதற்கும் நமக்கு நன்மை பயக்கும்படியும் கொடுக்கப்படுகிறது. எனினும் இப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதத்திற்கு தேவனில் நம்பிக்கை அடிப்படையாக தேவைப்படுகிறது. யோசேப்பின் நம்பிக்கையை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அவனது சகோதரர்கள் வித்தியாசமான குணலட்சணத்தை பெற்றிருந்தாலும், தேவனை அறிந்து அவரிடம் பயபக்தி கொண்டிருந்தார்கள். மேலும் அவர் ஒவ்வொரு தீய செயலுக்கும் நீதியான பிரதிபலன் கொடுப்பார் என்பதை எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்பதையும் உணர்ந்திருந்தார்கள் என்பதை நமது இன்றைய பாடம் காண்பிக்கிறது.

பென்யமீன் ஐந்து மடங்கு பாகம் பெற்ற, யோசேப்பு கொடுத்த விருந்திற்கு பிறகு பதினொன்று சகோதரர்களும் எகிப்திய ஆட்சியாளரின் சலுகை மற்றும் மிகவும் சந்தோஷமான அனுபவங்களுடன் தங்களது நாட்டிற்கு புறப்பட்டார்கள் என்று நமது பாடம் நமக்குச் சொல்லுகிறது. அவர்கள் புறப்படுவதற்கு முன்பு யோசேப்பு, அவர்கள் தங்களது தந்தை பேரில் வைத்துள்ள அன்பையும், தங்கள் இளைய சகோதரன் மேல் கொண்டுள்ள அன்பையும் சோதிக்க விரும்பி, அவனது வெள்ளிப்பாத்திரத்தை பென்யமீனின் தானிய சாக்கில் போடும்படி ஏற்பாடு செய்தான். அவர்கள் தங்களது கானானுக்கு பிரயாணப்பட்டு போன பிறகு, யோசேப்பு தனது வேலைக்காரர்களை அவர்கள் பின்னே அனுப்பி, "உங்களுக்கு நன்மை செய்தவருக்கு நீங்கள் தீமை செய்தது என்ன? அவரது வெள்ளிபாத்திரத்தை ஏன் எடுத்துக்கொண்டீர்கள்? என்ன ஏமாற்றுகார மனிதர்கள் நீங்கள்" என்று அவர்களிடம் கேட்கச் சொன்னான். அதை அவர்கள் மறுத்து, அந்த பாத்திரம் எங்களிடம் கண்டுபிடிக்கபட்டால் நாங்கள் அடிமையாயிருப்போம் என்று கூறினார்கள். யோசேப்பின் கட்டளைப்படி மூத்தவன் சாக்கு முதல் இளையவன் சாக்கு வரை அவன் சோதித்த போது பென்யமீனின் சாக்கில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மிகுந்த வேதனையுடன் அவர்கள் அரண்மனைக்குத் திரும்பினார்கள்.

யோசேப்பு, அவர்கள் தங்களது சுயநலத்தை காண்பிக்கவும் பென்யமீனை கைவிடவும் அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பத்தை கொடுக்கும்படி அவர்களை கடுமையாக கண்டித்தான். அவர்கள் தங்கள் அப்பாவித்தனத்தை ஆட்சேபித்து, நாங்கள் அனைவரும் உங்கள் அடிமைகளாகிறோம் என்று கூறினார்கள். ஆனால் யோசேப்பு, "இது எனக்கு தூரமாயிருப்பதாக. குற்றம் செய்த பென்யமீன் மட்டுமே எனக்கு அடிமையாயிருப்பான். மற்ற அனைவரும் உங்கள் குடும்பத்திற்கும் தகப்பனிடத்திற்கும் சென்று எகிப்தின் தானியங்களை அனுபவியுங்கள்" என்று கூறினான்.

இந்த வார்த்தைகள் அவர்களை சோதிக்கும் என்பதை யோசேப்பு அறிந்திருந்தான். அவர்கள் பென்யமீனை அடிமையாக விட்டுவிட்டு, தாங்கள் தப்பித்து தங்கள் குடும்பத்திற்கு போவார்களா? தன்னை அவர்கள் அடிமையாக விற்ற போது அவர்கள் காண்பித்த அதே இரக்கமற்ற தன்மையை இப்பொழுதும் பெற்றிருக்கிறார்களா? அவர்களது எளிமையான வயதான தந்தையின் சந்தோஷத்தையும் சமாதானத்தையும் அசட்டை செய்வார்களா?

பிறகு யூதா, தான் தகப்பனாரிடம் பென்யமீனை பாதுகாப்பாக திரும்ப கொண்டு வருவதற்கு உத்தரவாதம் கொடுத்ததை யோசேப்பிடம் கூறி வேண்டிக்கொண்டான். தங்கள் தகப்பனார் பென்யமீனிடத்தில் பட்சமாக இருந்ததையும், தான் அவனது பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்த காரியங்களை எல்லாம் விளக்கினான். தன்னை அடிமையாக வைத்துக்கொண்டு, பென்யமீனை விடுவிக்கும்படி அவன் யோசேப்பை மன்றாடி கேட்டுக் கொண்டதாவது: "இப்படியிருக்க, இளையவன் தன் சகோதரரோடு கூடப் போக விடும்படி மன்றாடுகிறேன். உமது அடியானாகிய நான் இளையவனுக்கு பதிலாக இங்கே என் ஆண்டவனுக்கு அடிமையாயிருக்கிறேன். இளையவனை விட்டு, எப்படி என் தகப்பனாரிடத்துக்கு போவேன்? போனால் என் தகப்பனுக்கு நேரிடும் தீங்கை எப்படி நான் காண்பேன்."

மனமாறுதலுக்கான சாட்சியம் யோசேப்புக்கும் திருப்தியாக இருந்தது. நம் அனைவருக்கும் திருப்தியாக இருக்கிறது. நீதியை சிநேகிக்கிறவர்கள் அனைவரும் நீதியில் களிகூருவார்கள், பாவத்தை சிநேகிக்கிறவர்கள் பாவத்தில் களி கூருவார்கள். அந்த மனிதர்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட மாற்றத்தை நாம் உணரும் போது, அவர்கள் நிமித்தம் மாத்திரம் நாம் களிகூறாமல், அவர்கள் அனுபவம் கொடுத்த பாடத்திற்காகவும் களிகூருகிறோம். குற்றத்தீர்ப்புடன் நாம் பிறந்திருக்கிறோம். பாவத்துடனும், அற்பதனத்துடனும், தற்கால கொடிய குணத்துடனும் பிறந்திருக்கிறோம். இதற்கு நாம் சுதந்தரித்துக் கொண்ட பலவீனம் மற்றும் முதிர்ச்சியற்ற அனுபவமும் காரணமாக இருக்கிறது. நாமே கூறிக்கொள்ளுகிறதாவது: "நம்மைப் பற்றியும் ஒருவருக்கொருவரைப் பற்றியும் ஒரு பெரிய, பரந்த, ஆழமான அறிவு எப்படி ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது.!"

நமது வாழ்க்கையின் அனுதின அனுபவம் நமது இரக்கத்தை விரிவுபடுத்தவும் இப்படியாக நமது குணலட்சணம் அபிவிருத்தி பண்ணுவதற்கும் காரணமாயிருக்கவில்லையா? இது உண்மை என்று நாம் நம்புகிறோம். சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் ஒவ்வொரு ஒழுங்கும் ஒரு விதி விலக்கை பெற்றிருக்கிறது. தேவ சாயல் நமது இனத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் போதிய அளவு இருந்து, சில சமயங்களில் நன்மையானதையும், சத்தியத்தையும் உயர்ந்ததையும் மாசற்றதையும் மெச்சுவதற்கு அனுமதிக்கிறது. இதுவே நமக்கு (மனுக்குலத்திற்கு) கொடுக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. அவனை பாவமும் சுய நலமும் சூழ்ந்திருப்பதால், இந்த பயபக்தியான உணர்வுகள் அபூர்வமாக அப்பியாசத்துக்கு கொண்டு வரப்படுகிறது அல்லது எண்ணத்தில் மாறுதல் உண்டு பண்ணுகிறது.

தற்கால நிலைமைகளில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் நூறு வருட கால அனுபவம் இருக்கும் பட்சத்தில் மறுபடியும் ஒரு புது ஆரம்பம் கொடுக்கப்பட்டால், கிட்டதட்ட அனைவருமே இந்த அனுபவங்களினால் பெரும்பலனை பெற்று அறிவுள்ள மற்றும் நியாயமான வாழ்க்கையை வாழ்வார்கள் என்று எண்ணுவது நியாயமானதாக காணப்படுகிறது. ஏறக்குறைய அனைவருமே மிகவும் பெருந்தன்மை உடையவர்களாகவும் மிகவும் நீதியானவர்களாகவும் கூட இருப்பார்கள். அதில் விதிவிலக்கு இருக்கக் கூடும் என்று ஒத்துக்கொள்கிறோம். தற்கால நிலைமைகளின் கீழ் மனித வாழ்க்கையை வரம்புக்கு உட்படுத்தும் தெய்வீக ஏற்பாடு ஞானமான ஒன்று என்று நாம் ஒத்துக்கொள்ளலாம்.

மனித குடும்பங்களில் சிலர் வெறும் சுயநல மனோபாவத்தை மட்டுமே அபிவிருத்தி செய்கிறதாக காணப்படுகிறது. நன்மை செய்கிற மனோபாவத்தை அபூர்வமாக அப்பியாசப்படுத்துகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் நூறு வருடங்களுக்கு மேல் வாழ்வது, சுயநலத்துடன் சக மனிதர்களை அடிமைப்படுத்துவதற்கு அதிக சந்தர்ப்பம் கொடுப்பதாக ஆகும். "நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவமோ எந்த ஜனத்துக்கும் இகழ்ச்சி" (நீதிமொழிகள் 14:34) என்று ஞானி சொல்லுவதற்கு ஏற்ப, தேவன் ஞானமும் வல்லமையும் உடையவராயிருந்து, நமது இனத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் மதிப்புமிக்க பாடங்களை கொடுக்கக்கூடியவராக இருக்கிறார்.

மனிதர்கள் எப்பொழுது பலனடைவார்கள்?

முன் கூறப்பட்டதை ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்க்கையின் சோதனைகளும், தண்டனைகளும் – தெய்வாதீனமான அடிகள் –

மனிதர்களுக்கு முழுமையான பாவத்தையும் நீதியின் ஞானத்தையும் போதிக்கிறது என்று சிலர் கூறுவார்கள். இந்த மாபெரும் பாடத்தின் கருத்துக்கு இசைவாக, யோசேப்பின் சகோதரர்கள் செய்ததைப் போல நமது மனுக்குலம் அனைத்தும் குறித்த காலத்துக்குள் கற்றுக்கொள்ளும். சுய தியாகத்தின் ஒரு உடன்படிக்கைக்கு கீழாக இயேசுவின் அடிச்சுவட்டில் நடக்கிற பரிசுத்தவான்கள் மட்டுமே இராஜ்யத்தில் மகிமையான பங்கை பெறுவார்களானால், இப்படிப்பட்ட போதனையின் பலன் எங்கே இருக்கும்? மரணமானது எல்லா நம்பிக்கைகளையும் முடிவுக்கு கொண்டு வருமானால் மீதியுள்ள மனுக்குலம் அவர்களது அனுபவங்கள் மூலம் பலனை எப்படி பெறுவார்கள்? அந்த பாடங்களை மரிப்பதற்கு முன்னே முடிக்க தவறுபவர்கள் அல்லது பரிசுத்தவான்களாக ஆவதற்கு தவறுபவர்கள் – தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கு தகுதியுள்ளவர்களாக ஆவதில் தவறுபவர்கள் எப்படி வாழ்க்கைப் பாடங்களை பயன்படுத்துவார்கள்?

நாம் அனைவரும் வேதாகம போதகங்களில் ஒரு தவறு செய்திருக்கிறோம் என்பதே அதற்கு பதில். நாம் மரண நித்திரைக்கு செல்லும் பொழுது இரட்சிப்பின் சகல நம்பிக்கைகளும் முடிந்து விட்டது என்று வேதாகமம் எங்கேயும் சொல்லவில்லை. சபை வகுப்பாரை பொருத்தவரை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட காலம் மரணத்துடன் முடியும் என்பது உண்மை தான். ஆனால் உலகத்தாரைப் பொருத்தவரை அது உண்மையில்லை. சபையானது ஒரு விசேஷித்த வகுப்பாராக உலகத்திலிருந்து அழைக்கப்பட்டு நித்திய ஜீவனுக்காக அல்லது நித்திய மரணத்திற்காக உலகத்தாருக்கு முன்பே ஒரு போதனை கொடுக்கப்படுகிறது என்று அப்போஸ்தலர் காண்பிக்கிறார். இவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால் நித்திய ஜீவனை மாத்திரமல்ல, ஆனால் மானிட நிலைமைக்கு மேலான நிலைமையை பெறுவார்கள். அவர்கள் உயிர்த்தெழுதலில் ஆவியின் ஜீவியாக பரிபூரணத்தை அடைவார்கள்.

சபை வகுப்பானது மனப்பூர்வமாக பாவம் செய்வதால் மரணமானது சகலத்தையும் முடிவுக்கு கொண்டு வரும் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். அவர் கூறுகிறதாவது: "நீங்கள் மாம்சத்தின்படி பிழைத்தால் சாவீர்கள்: ஆவியினாலே, நீங்கள் சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தால் பிழைப்பீர்கள்." (ரோமர் 8:13) இதில் நீங்கள் என்ற வார்த்தை உலகத்தை குறிக்காமல் சபையை குறிக்கிறது.

மேலும் அப்போஸ்தலர் அறிவிப்பதாவது: "சத்தியத்தை அறியும் அறிவை அடைந்த பின்பு நாம் மனப்பூர்வமாய் பாவம் செய்கிறவர்களாயிருந்தால், பாவங்களினிமித்தம் செலுத்தத்தக்க வேறொரு பலி இனி இராமல், நியாயத்தீர்ப்பு வருமென்று பயத்தோடே எதிர்பார்க்குதலும், விரோதிகளை பட்சிக்கும் கோபாக்கினையுமே இருக்கும்." (எபிரேயர் 10: 26,27) அது தேவனுடைய விரோதிகளாக நம்மை அழிக்கும். "ஏனெனில் ஒரு தரம் பிரகாசிக்கப்பட்டும். பரம ஈவை ருசி பார்த்தும் பரிசுத்த ஆவியை பெற்றும், தேவனுடைய நல்வார்த்தையையும் இனிவரும் உலகத்தின் பெலன்களையும் ருசிபார்த்தும் மறுதலித்துப் போனவர்கள்..... அவர்களை மறுபடியும் புதுப்பிக்கிறது கூடாத காரியம்." (எபிரேயர் 6:4–6)

எனினும் இந்த இரண்டு வேதவாக்கியங்களும் பிரத்தியேகமாக சபைக்கு மட்டுமே பொருந்தும். ஏனெனில் தற்காலத்தில் சபை மட்டுமே சோதனையில் இருக்கிறது. உலகத்தின் சோதனைக்கான, பரீட்சைக்கான காலம் வரப்போகிற யுகமாகும் . கிறிஸ்துவின் ஆயிர வருட காலமே உலகத்தின் மகா ஆயிர வருட நியாயத்தீர்ப்பின் நாளாக இருக்கும். அதில் தான் மனுக்குலம் அனைத்திற்கும் நித்திய ஜீவனுக்கு பாத்திரரா அல்லது அபாத்திரா என்பது தீர்மானிக்கப்படும். தகுதியுள்ளவர்களாக காணப்படுகிற அனைவரும் முடிவாக பூரணப்படுத்தப்பட்டு, தெய்வீக ஆசீர்வாதமாகிய நித்திய ஜீவன் அளிக்கப்படும். உலகத்தின் சோதனை நாளில் அபாத்திரராக காணப்படுகிற அனைவரும் நித்திய ஜீவனுக்கு அபாத்திரராக தீர்க்கப்பட்டு இரண்டாம் மரணத்திற்காக நியாயத்தீர்க்கப்படுவார்கள்.

தற்கால வாழ்கையின் அனுபவம், நல்லதோ கெட்டதோ எதுவாயிருந்தாலும் உலகின் எதிர்கால சோதனையில் அது சம்பந்தம் பெறும். ஆனால் யாருடைய தீர்ப்பையும் அது தீர்மானிக்காது. தற்கால சந்தர்ப்பங்களையும் அறிவையும் தகாதவிதமாக பயன்படுத்தும் போது சிலர் எதிர்கால வாழ்க்கையில் நுழைவார்கள். அதன் நியாயத்தீர்ப்பு விகிதாச்சாரப்படி நஷ்டமாக இருக்கும். தற்கால தோல்விகளுக்கு அந்த நஷ்டம் அவர்களது அடிகளாக, அவர்களது சாட்டையடிகளாக, சரீர தண்டனைகளாக இருக்கும். வாழ்க்கையின் சோதனைகளையும் துன்பங்களையும், யோசேப்பின் சகோதரர்களைப் போல சரியானபடி அப்பியாசப்படுத்துபவர்கள் அவைகளால் மிகவும் நற்குணமுள்ளவர்களாக, மிகவும் தயவுள்ளவர்களாக, மிகவும் நீதியுள்ளவர்களாக, மிகவும் அன்புள்ளவர்களாக ஆக்கப்படுவார்கள். இப்படியாக அவர்கள் மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் மகா நியாயத்தீர்ப்பின் நாளின் சோதனைகளுக்காக நல்ல ஒரு நுழைவை பெறுவதற்கு நன்கு தயார்படுத்தப்படுவார்கள்.

எகிப்திய அடிமைத்தனத்திற்கு விற்கப்பட்ட யோசேப்பு, அவனது சகோதரர்களுக்கு நியாயாதிபதியாக இருந்தது போல, இயேசுவும் சபையும் சேர்ந்த கிறிஸ்து உலகத்தின் நியாயாதிபதிகளாக இருப்பார்கள். அப்போஸ்தலர் கூறுவதாவது: "பரிசுத்தவான்கள் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பார்கள் என்று அறியீர்களா?" (1கொரிந்தியர் 6:2)

யோசேப்பு அவனது சகோதரர்களை, அவர்கள் தனக்கு முற்காலத்தில் செய்ததற்கு ஏற்ப நியாயந்தீர்க்காமல் அப்போதிருந்த அவர்களது இருதய மனோபாவத்தின்படி நியாயந்தீர்த்தது போல, எதிர்காலத்தில் உலகின் நியாயத்தீர்ப்பு அந்த சமயத்தில் மனிதர்களின் மனோபாவத்தின்படியே இருக்கும், முற்காலத்தில் அவர்கள் செய்த தவறுகளின்படி இருக்காது. எனினும் நீதியின் கொள்கை தொடர்ந்து வேலை செய்யும். பாவம் செய்கிறவன் துன்பப்படுவான். யோசேப்பின் சகோதரர்கள் அவனுக்கு செய்த தவறுகளினிமித்தம் துன்பப்பட்டார்கள். கடந்த பல வருடங்களுக்கு முன்பாக தாங்கள் செய்த பெரிய பாவத்தினிமித்தம் தாங்கள் அடைந்த பலவிதமான துன்பங்களை அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள். இது போலவேதான் உலக ஜனங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கும். ஒவ்வொரு பாவமும் ஒவ்வொரு மீறுதலும் நீதியான தண்டனையை பெறும், அநீதியான தண்டனையை அல்ல – நித்திய ஆக்கினையை அல்ல.

மனுக்குலத்தின் நல்ல மற்றும் கெட்ட செய்கைகள் ஒவ்வொன்றும் அவர்களது மனோபாவத்திலும் குணலட்சணத்திலும் செல்வாக்கை பெற்றிருக்கிறது. அந்த மனோபாவமும் குணலட்சணமும் மரண நித்திரையில் இழந்து போவதில்லை. கல்லறைகளில் இருக்கக்கூடிய அனைவருக்கும் ஒரு உயிர்த்தெழுதல் இருக்கிறது. அனைவரும் மனுஷ குமாரனுடைய

சத்தத்தைக் கேட்டு அவனவன் தன்தன் வரிசையிலே உயிர்த்தெழுவார்கள். பரிசுத்தவான்கள் உலகத்தின் நியாயதிபதிகளாக இருக்கும்படிக்கு யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் உயிர்த்தெழுந்து வருவார்கள். பரிசுத்தமில்லாதவர்களும், சத்திய அறிவில் கொண்டு வரும்படிக்கு எழுந்து வருவார்கள். கடந்த காலத்தில் அவர்களது கிரியைகள், அவர்கள் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் மகிமையான வெளிச்சத்தின் மூலமாகவும், வரும் பலன்களை அடையும் சந்தர்ப்பத்தை அனைவரும் பெறுவார்கள். அந்த மகிமையான வெளிச்சம் அப்பொழுது எல்லா இடங்களிலும் இருக்கும். அது சகல அறியாமையையும் இருளையும் மூட நம்பிக்கைகளையும் சிதறடிக்கும். தேவனுடனான ஐக்கியத்திற்கும் நித்திய ஜீவனுக்கும் வரும் வழிக்கும் ஒளியை கொடுக்கும்.

நமது தலைப்பு வசனம் சரீர பிரகாரமாக குணமாவதை குறிப்பிடுவதாக சிலர் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் இந்த வார்த்தைகள் விசேஷமாக ஆவிக்குரிய குணமடைவதை குறிப்பிடுவதாக மற்றவர்களால் புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது அதிக அளவில் மிகவும் முக்கியமானது. இந்த ஆவிக்குரிய குணமாக்குதலைக் குறித்து சங்கீதக்காரன் கூறுகிறதாவது: "அவர் உன் அக்கிரமங்களையெல்லாம் மன்னித்து, உன் நோய்களையெல்லாம் குணமாக்கி, உன் பிராணனை அழிவுக்கு விலக்கி மீட்டு, உன்னை கிருபையினாலும் இரக்கங்களினாலும் முடிசூட்டுவார்." (சங்கீதம் 103: 3,4) தங்கள் பாவங்களை தங்களிடமிருந்து மறைக்கிறவர்களும், கர்த்தரிடமிருந்து அவைகளை மறைக்க விரும்புகிறவர்களும் பெரிய தவறு செய்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த முன்னேற்றத்தையும் அடைய மாட்டார்கள்.